

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. П., 10.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежана Стоянова

при участието на секретаря Христина Велчева
като разгледа докладваното от Снежана Стоянова Административно
наказателно дело № 20215220201978 по описа за 2021 година

установи следното:

Производството по реда на чл.63 ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Костал България Аутомотив” ЕООД, с ЕИК: 203880369, със седалище и адрес на управление гр. П., п.код 4400. ул. „С.” № 4, представлявано от Й.Г. против Наказателно постановление № 607742-F611797 от 21.10.2021 г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на дружеството на основание чл. 180 а, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1 851,32 лв. (хиляда осемстотин петдесет и един лева и 32 ст.).

С жалбата се излагат съображения за материална и процесуална незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, въз основа на които се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател се представлява от процесуален представител, който поддържа възраженията в жалбата.

Въззиваемата страна - директора на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

РС - П., след като съобрази становищата на страните, съобразявайки

закона, по вътрешно убеждение и след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН прие за установено от фактическа страна следното:

Няма спор, че дружеството - жалбоподател „Костал България Аутомотив“ ЕООД е регистрирано по ДДС, поради което притежава качеството на платец на ДДС по чл.82, ал.2, т.3 от ЗДДС, при условията на глава осма.

Въз основа на резолюция за извършване на проверка № П – 16001320021406 – ОРП-001/ 05.02.2020г. (протокол на л. 18 и сл.в делото) св.Д. Г. – ст. инсп. по приходите в НАП извършила проверка за установяване на факти и обстоятелства по повод декларираните от жалбоподателя ВОП (вътреобщностни придобивания) на стоки за периода от 01.11.2019г. до 30.11.2019г. По представени от дружеството - жалбоподател фактури, издадени от доставчика “DELTATS S.r.l.” св.Г. установила вътреобщностно придобиване на стоки по общо 13 броя фактури, първата от която издадена на 07.09.2019 г., а останалите на 27.09.2019г. с предмет на доставка - материали, всички получени на 27.09.2019 г. и за които били съставени протоколи по чл. 117 от ЗДДС едва през месец ноември 2019 г. Общата данъчна основа по всички 13 бр. фактури била в размер на 185 131, 93 лв., а начисления ДДС с протоколи по чл.117 ЗДДС в общ размер на 37 026, 41 лв.

Съставените протоколи били отразени в отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС - дневник за продажбите и дневник за покупките и съответно справка-декларация с вх.№ 13001674491/16.12.2019 за месец ноември 2019 г.

При така установеното св.Г. приела, че дружеството – жалбоподател като платец на ДДС при условията на глава осма от ЗДДС, не е начислило ДДС в предвидените от закона срокове за посоченото горе ВОП, тъй като доколкото транспортът на стоките е приключил през септември 2019г., данъкът е следвало да се начисли за този месец. Дружеството е следвало да включи ДДС в справка-декларация по ЗДДС за м. 09.2019 г., която да подаде в законовия срок до 14.10.2019 г.

За получените доставки дружеството - жалбоподател имало право на пълен данъчен кредит, тъй като материалите - предмет на доставките били свързани с основната дейност на търговеца - производство на части за автомобили.

Св. Г. приела, че нарушението е извършено в гр.П. на 15.10.2019 г. и за същото след надлежна покана до дружеството - жалбоподател, съставила против него и в отсъствие на негов представител процесния АУАН, който покъсно бил предявен на упълномощения фин. директор.

Въз основа на АУАН било издадено атакуваното НП, което се обжалва в законовия срок. (НП е било връчено на 06.12.2021 г., а жалбата е била подадена по пощата на 13.12.2021 г.).

При така установеното жалбата е неоснователна.

На първо място следва да се посочи, че НП е издадено от компетентен орган, който факт се установява от заповедта на изпълнителния директор на НАП на л.51 и сл. в делото, съобразена с разпределението на териториалните дирекции на НАП на територията на страната. Ето защо възражението на процесуалният представител на жалбоподателя за липса на териториалната компетентност на АНО, е неоснователно.

Административно-наказателното производство е протекло при спазване на разписаната в ЗАНН процедура, при което правото на защита на жалбоподателя не е било нарушено.

Проверката, предхождаща съставянето на АУАН, е била извършена изцяло по документи и по въведените данни в информационната система, чиято достоверност е била проверена и от документи, представените от дружеството - жалбоподател, след като са били нарочно изискани по повод проверката - фактурите, протоколи по чл. 117 ЗДДС , СД и др.

АУАН е бил съставен против дружество - жалбоподател, след като същото е било надлежно поканено да присъства в съответствие с чл. 40, ал.2 от ЗАНН. Впоследствие АУАН е бил надлежно предявен на вписания като пълномощник финансов директор на дружеството.

Както в АУАН, така и НП, нарушението е описано ясно и детайлно - по дати и предприети действия, и съответно бездействия в рамките на нормативно предвидените срокове. Съвсем ясна е и възприетата дата на извършеното нарушение - 15.10.2019 г., първия ден след изтичане на срока, в който е следвало да се подаде СД за данъчен период м. септември 2019г., който срок изтича на 14.10.19 г., както и мястото на извършването - нарушението е чрез бездействие и се счита извършено там, където е било дължимо, но неосъществено.

Неоснователно е възражението в жалбата, че е допуснато съществено процесуално нарушение с описанието на всички сделки по посочените фактури като едно административно нарушение. Твърди се, че се касае до тринадесет отделни нарушения и възприемането им като едно се конфронтира с чл. 18 от ЗАНН - за всяко административно нарушение да има административно наказание. Счита се, че по всяка сделка следва да се приеме, че има осъществен състав на процесното нарушение.

Макар, че се касае до 13 отдени сделки, нарушението е едно, тъй като сделките се отнасят за един данъчен период.

Съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗДДС начисляването на ДДС става при сложен фактически състав, който включва: издаване на данъчен документ /фактура, протокол/, в който се посочва данъка на отделен ред - за всяка сделка; включване размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларация по чл.125 за този данъчен период; посочване на данъчния документ в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Както данъчния документ, така и справката-декларация по чл.125 се попълват и подават за данъчен период, който съгласно чл. 87, ал.2 е месечен и съвпада с календарния месец (освен в изрично предвиденото изключение). Дневникът за продажбите следва да включва всички издадени фактури за извършени продажби в страната, всички издадени протоколи за получени ВОП (вътреобщностни придобивания) и всички издадени протоколи за получени услуги от страна-членка през съответния данъчен период. Справката-декларация е на база същите доставки и продажби, но отразява и формираната от тях данъчна основа и съответно начисления ДДС и се подава съгласно ал.1 на чл. 125 от ЗДДС за всеки данъчен период. За всеки данъчен период , който е месечен, се съставя и подава в НАП един дневник за продажбите и една справка-декларация – респ. начисляването е на база всички сделки за ВОП на стоки и услуги в месечния данъчен период, а не за всяка сделка / фактура отделно .

Ето защо възражението за съществено процесуално нарушение, свързано с несъобразяване с нормата на чл.18 ЗАНН не е основателно. Освен това, дори и АНО да беше нарушил тази норма, приемайки отделни нарушения, осъществяващи един и същи състав, то това не би засегнало правата на

жалбоподателя, а напротив – действието би било изцяло в негов интерес.

Неоснователно е възражението в жалбата, че липсва идентификация на дружеството- нарушител, доколкото било персонифицирано с булстат, а не с ЕИК. Ноторно е, че БУЛСТАТ е единен национален административен регистър, който се води и поддържа от Агенция по вписванията (към МП) . При вписването на новорегистриран субект в регистъра БУЛСТАТ се генерира уникален единен идентификационен код - ЕИК, който е "код по БУЛСТАТ" и е единственият идентификатор на стопанските субекти в България. Ето защо дори и уникалния десетцифров код, съставляващ ЕИК на дружеството да е посочен в АУАН и в НП като „БУЛСТАТ“, това не засяга персонификацията на стопанския субект.

Квалификацията на нарушението правилно е била коригирана от АНО по чл.63, ал.4 от ЗДДС спрямо възприетата чл. 63, ал.3 от актосъставителя. В НП е отразено, че това решение се основава на ТР 8/ 16.09.2021 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС, според т.1 от което „В производството по реда на раздел пети, глава трета на Закона за административните нарушения и наказания районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението“. Щом това е допустимо за въззивната инстанция, допустимо е по аргумент на по-силното основание и при първостепенното решение, каквото, в производството по ЗАНН, се явява това на наказващия орган. В подкрепа на това са и последните изменения в ЗАНН, в сила от 23.12.2021г.

Нарушението е установено от приетите по делото писмени доказателства по един несъмнен начин, съображенията за което са следните:

При сделки на територията на една държава-членка между регистрирани по ЗДДС лица, ДДС се начислява от продавача, който издава данъчен документ - данъчна фактура. При сделки между две, регистрирани по ЗДДС лица в две държави членки, ДДС се начислява от купувача. Когато сделката е с предмет стока, това е вътреобщностно придобиване -ВОП за купувача, което се облага с 20 % ДДС по чл. 84 от ЗДДС, а за продавача е вътреобщностна доставка ВОД, при ставка на ДДС - 0%.

За сделката се издават два данъчни документа: 1. фактура от доставчика

в чуждата държава със ставка на данъка 0% и 2. протокол от получателя в България със ставка на данъка 20 % (чл. 112, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗДДС във връзка с чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС).

Извършването на облагаеми с ДДС сделки, независимо от техния предмет, представлява „**данъчно събитие**“. Данъчно събитие е всъщност доставката на стоки/услуги.

За да се породи задължение за начисляването на ДДС и респективно право на приспадане, необходимо е да е настъпило данъчно събитие. С настъпването на данъчното събитие ДДС става изискуем и следва да бъде начислен. Съгласно чл.63 от ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО НА СЪВЕТА от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките или услугите са доставени .

Съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС на датата на настъпване на данъчното събитие данъкът става изискуем и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли *или* възниква основание за освобождаване от начисляване на данък за доставките с място на изпълнение извън територията на страната.

При ВОП на територията на България възникват: задължение за начисляване на ДДС и основание за освобождаване от облагане на доставчика в чуждата държава- членка.

Периодът на отчитане по ДДС е месечен и съвпада с календарния месец.

Съгласно чл.88, ал. 1 от ЗДДС, за данъчен период(който е месечен) резултатът за регистрирано по ДДС лице е разликата между изискуемия за този период данък и данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през този данъчен период .

С оглед цитираните разпоредби, основание за начисляване на данък за съответен календарен период са сделките в периода, през който е възникнало данъчното събитие.

В процесния случай не се спори и се установявана от приложените документи, че се касае до доставка на материали (описанието в акта и в НП за е за всяка отделно, по сделката) . Начисляването на дължимия данък следва да стане с протокол по чл. 117 ЗДДС. Меродавна за съставяне на протокола е датата на фактурата, която е задължителен неин, а и на протокола, реквизит – това е датата, на която е настъпило данъчното събитие

на доставката (чл. 114, ал. 1, т. 10 – относно съдържанието на фактурата и чл. 117, ал. 2, т. 4 от ЗДДС – относно съдържанието на протокола).

Фактура се издава не по-късно от 5 дни от датата на възникване на данъчното събитие за доставката (чл. 113, ал. 4 от ЗДДС),

Протоколът следва да се издаде не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем (чл. 117, ал. 3 от ЗДДС).

Както се посочи вече горе, предвид чл. 25, ал.6 от Закона, на датата на възникване на данъчното събитие настъпва изискуемостта на ДДС, поради което настъпването на данъчното събитие е началният срок за издаване на протокол.

Протоколът и фактурата имат удостоверителна функция досежно факта на настъпване на данъчното събитие. Затова и нормативно са установени задължителните реквизити на тези два документа (чл. 114 и чл. 117 ЗДДС).

Данъкът е дължим за данъчния период, през който е издаден данъчният документ. Процесните фактури са издадени през септември 2019г., следователно данъкът е дължим за този месец и следва да се начисли като дължим за този месец. Когато не е издаден такъв документ или **не е издаден в законоустановения срок (както е в случая)**, данъкът е дължим за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем, а изискуем става с настъпване на данъчното събитие (чл. 86, ал. 2 от ЗДДС).

Съгласно чл. 63 от ЗДДС: ал.1 - Данъчното събитие при вътреобщностно придобиване възниква на датата, на която би възникнало данъчното събитие при доставка на територията на страната; ал.2- Данъчното събитие при вътреобщностното придобиване по чл. 13, ал. 3 възниква на датата, на която приключва транспортът на стоките на територията на страната и ал.3 - Данъкът при вътреобщностното придобиване става изискуем на 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие съгласно ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗДДС обаче данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата – в случая: септември 2019, доколкото фактурите са издадени преди 15-ия ден на месеца, *следващ* месеца, през който е настъпило данъчното събитие 2019г.

Справката-декларация по ЗДДС следва да се подаде в 14-дневен срок

след изтичане на месеца на данъчното събитие (в случая септември 2019).

В случая справка –декларация по процесните фактури за ВОП за ДДС за м. септември 19г. е подадена на 16.12.2019г. вместо до 15.10.2019г. СД за септември 2019г. не ги е отразила и данъкът за тези доставки, който е бил изискуем за този месец, не е начислен . Затова и правилно е било решението, че срока за подаване на СД за м. септември 2019г. е бил до 14.10.2019г., при което нарушението е извършено на 15.10.2019, тъй като на тази дата и след това до 16.12.2019г. декларация за процесния данък въобще не е подадена.

В горния смисъл е и чл. 69, т. 2, гл.ІІІ от Директивата, според която :

- при вътреобщностно придобиване на стоки ДДС става изискуем на 15-о число от месеца, следващ този, в който настъпва данъчното събитие.

- чрез дерогация от параграф 1 ДДС става изискуем при издаването на фактурата, предвидена в член 220, ако тази фактура е издадена преди 15-о число от месеца, следващ този, в който настъпва данъчното събитие, като дерогацията в националното законодателство е с чл. 63, ал. 4 от ЗДДС, цитиран горе.

Всички фактури са издадени през септември 2019г., когато е настъпило съответното данъчно събитие, доказано със съответния първичен счетоводен документ. Неоснователно е изразеното становище в жалбата, че процесните доставки представляват „ доставки с непрекъснато изпълнение“.

Представените фактури, тяхното ежемесечно отчитане и предмета на сделките (доставка на материали) сочат, че всяка една е самостоятелно данъчно събитие и така е била отчитана счетоводно. Ирелевантно за преценката относно характера на сделките, респ. дали са такива с непрекъснато изпълнение, е дали с част или дори с всички от контрахентите по процесните сделки дружеството има трайни търговски отношения.

Неоснователни са претенциите за начисляването на данъка за всяка сделка отделно по описания в чл. 86, ал.1 ЗДДС начин . Съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗДДС то става при описания горе сложен фактически състав. За данъчен период, който е месечен, се съставя и подава в НАП един дневник за продажбите и една справка-декларация.

В този смисъл, доколкото всички процесни фактури са от септември 2019г., за всички сделки по тях е следвало начисляване на ДДС за този данъчен период и тъй като дължимият за тях данък не е включен в справка-

декларация, подадена до 15.10.2019г. (а едва с тази на 16.12.2019) **налице е нарушение по чл. 86, ал.1 във вр. 63, ал.4 във вр. ал.1 ЗДДС**

АНО законосъобразно е санкционирал дружеството-нарушител на основание чл. 180а, ал.1 от ЗДДС , тъй като в случая данъкът е начислен, но не своевременно. Неоснователно се претендира приложение на ал.3 на чл. 180а ЗДДС , която е приложима само в случаите, когато данъкът е начислен в период, следващ този, в който е трябвало да се начисли. В случая той е начислен с посочената в акта и в НП СД на 16.12.2019г. и за данъчен период 01-30.11.2019г. , а е трябвало да се начисли с тази, която се подава до 15.10.2019 вкл. , за данъчен период 01-30.09.2019г.

В случая дружеството е издало протоколи по чл.117 от ЗДДС на различни дати през месец ноември 2019 г. и ги е отразило в СД на 16.12.2019г. за отчетен период месец ноември 2019г., тоест закъснението не е с един месец, за да е приложим леко наказуемия състав на чл. 180, ал.3 от ЗДДС.

Приложимата санкционна норма е тази, на която се е позовал наказващия орган – по чл. 180а , ал.1 ЗДДС, който правилно е изчислил и размера на имуществената санкция – 5 на сто от неначисления своевременно данък, чиито общ размер, както се сочи в акта и в НП е 37 026,41 лева, **което е 1 851,32 лева.**

Случаят не може да се приеме за маловажен, каквото е алтернативното становище на процесуалния представител на жалбоподателя. Няма спор, че макар и със закъснение ДДС е било начислено, но несвоевременното начисляване на данъка води до липси в държавния бюджет, формиран от дължимите постъпления за месеца, за който данъкът е следвало да се начисли и внесе, а ако за цялата сума има право на данъчен кредит, тогава е засегнат реда за документиране/деклариране и отчитане, което води до несъответствия в отчетността по ВОД-ВОП. Немаловажността на случая произтича и от факта, че несвоевременното начисляване е по всички отразени 13 броя фактури /сделки.

Всичко изложено до тук обосновава потвърждаване на НП като законосъобразно. При този изход на делото основателна се явява претенцията на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, чийто размер съдът определя на 100 лева, съобразявайки фактическата и правна сложност на делото. Юрисконсултското възнаграждение следва да се присъди в полза на ТД на НАП Пловдив-учреждението, към което принадлежи органа, издал НП.

По изложените съображения и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, РС
- П.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 607742- F611797 от 21.10.2021 г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на „Костал България Аутомотив“ ЕООД, с ЕИК: 203880369, със седалище и адрес на управление гр.П., п.код 4400. ул. „С.“ № 4, представлявано от Й.Г. , на основание чл.180 а, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1 851,32 лв. (хиляда осемстотин петдесет и един лева и 32 ст.).

ОСЪЖДА „Костал България Аутомотив“ ЕООД, с ЕИК: 203880369, със седалище и адрес на управление гр.П., п.код 4400. ул. „С.“ № 4, представлявано от Й.Г. , да заплати на ТД на НАП Пловдив, представлявана от директор, сума в размер на 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-гр.П. в 14-дневен срок от датата на съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – П.: _____